

Mēs augam!

Foto - E. Gabranovs

Virmo nevilts prieks. Balveniete Emīlija Kravale (foto) aktīvi sekoja līdzī notiekošajam Bērības svētkos. Kā nu ne, ja pēc trīs gadiem viņai pašai būs jākāpj uz skatuves. Savukārt viņas māmiņa Kristīne svētkos apzinīgi pildīja Eliasa Plešenkova krustmātes pienākumus. "Izbaudiet dzīvi!" Kristīne vēlēja.

Edgars Gabranovs

Aizvadītajā sestdienā Balvos sumināja vairāk nekā 80 bērnus un jauniešus Zeķīšu, Bērības un Pilngadības svētkos. Viskūtrākā atsaucība bija no Balvu pilsētas pilngadnieku puses. No 70 jauniešiem svētkos piedalījās tikai 6.

Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs, sveicot mazuļus Zeķīšu svētkos, atgādināja, ka novada svētkos grupa "Labvēlīgais tips" dziesmā tautāja, kas mežā ir galvenais: "Šodien, šķiet, šādu jautājumu ir lieki uzdot. Svētkus svin visjaunākie un vissvarīgākie cilvēki Balvu novadā." Savukārt Bērības svētkos novada vadītājs atklāja pieaugušo sapņus: "Kad bijām mazi, gribējām būt lieli, un tagad visu atlikušo mūsu sapņojam atkal kļūt maziņi. Būt bezrūpīgiem un celties tad, kad ienāk prātā. Dzert "Coca-Colu", nebaidoties pieņemties svarā. Vai pieaugušie atceras, kādu dāvanu saņēma Bērības svētkos? Šoreiz piecgadniekiem dāvanā ir latviešu tautas pasaku grāmata, jo nav noslēpums, ka pasliktinās lasītprasmes."

Balvu Kultūras un atpūtas centra direktore Dita Nīpere klātesošajiem jautāja: "Kāpēc tiek svinēti Bērības svētki? Atbilde ir ļoti vienkārša. Tāpēc, ka tie ir ģimenes stiprināšanas svētki. Mazie gaviļnieki ir sapulcējuši sev apkārt pašus svarīgākos, nozīmīgākos un uzticamākos

cilvēkus. Kādam bērniņam nāk prātā ar dažādām garšām, smaržām un piedzīvojumiem. Kādam tā ir māmiņu roku smarža, kādam – šokolādes un saldējumu garša. Kādam tās ir draiskulības un palaidnības. Šodien šeit bērni savās sirsniņās ierakstīs ļoti iespaidīgu un krāšņu pārdzīvojumu. Laimīgs ir tas, kas bērniņu atceras. Lai svinam, lai svētki mūsu atmiņās un sirsniņās vienmēr paliek!"

Interesanti, ka daudzi aptaujātie vecāki par to, kā bērniem un jauniešiem pietrūkst, atzina, ka vēlētos labiekārtot un mūsdienīgu ezermalu. Tāpat izskanēja retorisks jautājums par futbola laukumu Balvu stadionā un rotaļu laukumu Viļakā. Novada vadītājs S. Maksimovs atzina, ka rotaļu laukuma uzlabošanai pie daudzdzīvokļu mājas Eržepoles ielā ir dažādas iespējas: "Varētu piedalīties programmā, kas paredz pašvaldības līdzfinansējumu. Šajā pagalmā iedzīvotāji ir ļoti aktīvi, viņi rūpējas arī par volejbola laukuma uzturēšanu. Iedzīvotāju iniciatīva var atrisināt daudzus, pat vissarežģītākos jautājumus. Attiecībā uz stadionu, jāsecina, ka futbola tur var spēlēt. Tā ir futbolistu izvēle. Eksperti apgalvo, ka ar laiku ūdens ceļu atradīs. Lai stadionu pārbūvētu, maigi izsakoties, nepieciešamas nesamērīgas izmaksas. Raganu medības neko nedos, bet vai esam gatavi ieguldīt 300 000 eiro?"

*Tupinājums 4.lpp.

Nākamajā
Adugumā

● **Atklāj patvēruma meklētāju centru**

Notikums Alūksnes novada
Liepnas pagastā

● **Vairumam sāp mugura
Profesionālu speciālistu
palīdzība**

Aicina pieteikt produktus konkursam

Līdz 11.septembrim mazie ražotāji un mājrāzotāji aicināti pieteikt savus produktus jau ceturtajam "Novada Garša" produktu kvalitātes konkursam deviņās kategorijās: piens un piena produkti (t.sk. kazas un aitas piena produkti); gaļa un gaļas pārstrādes produkti; zivis un zivju produkti; ogu, augļu un dārzeņu produkti; maize un miltu izstrādājumi; medus un to produkti; bezalkoholiskie dzērieni (t.sk. sulas, raudzētie dzērieni); raudzēti alkoholiskie dzērieni (piemēram, alus, vīns, sidrs u.c.); stiprie alkoholiskie dzērieni.

Samazinājies mirušo un jaundzimušo skaits

Šī gada sešos mēnešos reģistrēts 14 291 mirušais, kas ir par 1 434 mirušajiem jeb 9,1% mazāk nekā pagājušā gada attiecīgajā periodā un par 49 mirušajiem jeb 0,3% mazāk nekā laikā pirms pandēmijas – 2019.gada pirmajā pusē, liecina Centrālās statistikas pārvaldes

Īsziņas

provizoriskie dati. Dzimstība turpina samazināties un joprojām ir vairāk nekā uz pusi zemāka par mirstību. Šogad pirmajos sešos mēnešos reģistrēto jaundzimušo skaits – 7 051 bērns – ir par 975 dzimušajiem jeb 12,1% mazāks nekā 2022. gada attiecīgajā laika periodā.

Spriedis par Baltinavas parku

18.augustā plkst. 11.00 Baltinavas Kultūras nama foajē telpā, Kārsavas ielā 16, baltinavieši tiek aicināti uz tikšanos, lai kopīgi izrunātu un vienotos par Baltinavas parka attīstības redzējumu. Jāpiebilst, ka septembra vidū Baltinavas parkā darbosies Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitātes studenti, lai izstrādātu Baltinavas parka tālāko attīstības plānu.

Nedēļas jautājums

Kādus cilvēkus vēlaties redzēt jaunajā valdībā?

Aija Socka

ANNA no Bērzpils: – Valdībā jābūt sava aroda pratējiem. Ministriem pamatīgi jāpārzina sava nozare. Nu nevar, piemēram, kultūras cilvēks būt aizsardzības ministrs un otrādi. Vajag vairāk domāt par tautu, nevis par savas partijas ambīcijām. Jāstrādā tā, lai Latvijas valsts stabilitātes lielākie akmeņi – ekonomika, sociālā un veselības sfēra – turētos stabili. Lai gan īpaši nesekoju līdz politikai, tomēr saprotu, ka naudas ir tik, cik ir, bet tāpēc jau ir valdība, ministru kabinets – gudri vīri un sievas, lai darītu visu iespējamo, lai valsts labklājība vairotos, nevis slīdētu lejup.

AGRITA no Bērzpils: – Jaunajā valdībā vēlētos redzēt tādu cilvēkus, kuri domā par Latvijas iedzīvotājiem, nevis tikai par savu maciņu, kuri ir par Latviju un tās attīstību, nešķirojot, kāda Latvijas daļa tā ir, kuri domā par Latvijas iedzīvotājiem, viņu interesēm un vajadzībām. Kariņam jau sen vajadzēja iesniegt demisiju, nevis mocīt Latvijas tautu un vēl vairāk nīdēt to ārā. Jaunajam premjeram jābūt ar stingru mugurkaulu, kurš vēlas un ir gatavs darīt visu Latvijas dēļ. Mēs pietiekoši esam šos gadus jutušies šai valstij ne visai vajadzīgi, lai neteiktu, ka pavisam atstumti.

LĪGA no Bērzpils: – Par premjerministru vēlētos redzēt Aivaru Lembergu, jo Ventspils ir skaista pilsēta, kas daudzējādā ziņā ir viņa nopelns. Ministriem tomēr vajadzētu pārziņāt savu jomu, kurā strādā. Piemēram, veselības ministram jābūt zināšanai medicīnā, zemkopības ministram jābūt tuvu lauksaimniekiem un, protams, tautai. Apmierina Krišjāņa Kariņa demisija. Interesē, kas valdībā mainīsies, tomēr ne tik ļoti, lai justos *ierauta* politikā. Tagadējo labklājības ministri tomēr nevēlētos redzēt premjerministres krēslā.

SOLVITA no Bērzpils: – Jaunajā valdībā vēlos redzēt godīgus, atbildīgus un zināšanos cilvēkus. Tādus, kuriem interesē savas tautas vajadzības, kā, piemēram, izglītība, veselības jomā un ārlietās. Konkrētus kandidātus gan nevaru nosaukt, jo politikai tik ļoti nesekoju, īpaši vasarā. Pagaidām ceru, ka Evika Siliņa nebūs slikta valdības vadītāja, lai gan zinām, ka politikā notiek mistiskas lietas – kā nokļūst amatos, tā pazūd solījumi.

VIĻA, dzīvo Krimuldā: – Jau vairākus gadus attiecībā uz politikā/valdībā notiekošo mani ir bezspēcības, pāraugošas vēlāk neieinteresētība, sajūta. Laikā, kad strauji savijas dažādas vērtības un nevērtības, kad sabiedrība kļūst aizvien sadrumstalotāka, kad ir ārpusvalsts ietekmes un vilinājumi, kad līdzās karš, propaganda un populisms, kad sabiedrībā jūtam pamatīgs nogurums, valdībā nepieciešami kā minimums divi līdz trīs spēcīgi krīzes menedžeri un superspēcīgi līderi. Un līderi-darītāji, nevis darba imitatori-populisti. Kas attiecas uz Kariņa valdīšanas laiku, tad atbilde īsa: viņš nav krīzes menedžeris, taču šaubos vai kāds ir staigājis viņa korpēs, lai būtu tiesīgs nosodīt padarīto.

MANA NEDĒĻA

Nesen atgriezies no Gruzijas, kur bijām kopīgā ģimenes ceļojumā. Apskatījām Batumi pilsētu, baudījām gardos gruzīnu ēdienus, muzikālos priekšnesumus, devāmies kalnos, nakšņojām kalnu namiņā pie milzīga ūdenskrituma. Bija aizraujoši doties pa kalnu upes Martvili kanjona skaistākajām vietām ar laivām un ar bagiju. Katru dienu peldējāmies Melnajā jūrā. Gūtie iespaidi vēl ilgi priecēs sirdi un paliks atmiņā. Šonedēļ atpūšos, jo šī man ir pēdējā nedēļa mājās, tāpēc kārtīgi izgulēšos un izbaudīšu pēdējās augusta saulainās dienas. Drīz sāksies ierastā rutīna un mācības Jāņa Ivanova Rēzeknes mūzikas vidusskolā. Brīvajos brīžos labprāt uzspēlēju klavieres un padziedu, trenējos, pamēģinu kaut ko jaunu, jo bez mūzikas nekādi nevaru. Nedēļas nogalē labprāt došos uz Rīgu pie vokālā pedagoga, jo jau augusta beigās mani sagaida Lūznavas muižas džezas festivāls “Šķiuņa džezs”, kuru gaidu ar nepacietību.

DAIRA IKSTENA, bērzpiliete

No vēstulēm

Kā rīkoties, nonākot nepatīkšanās internetā?

Kā rīkoties, ja esi saskāries ar nepatīkamu situāciju internetā vai pamanījis kaitīgu vai nelegālu saturu? Un kā palīdzēt bērnam, kurš, darbojoties internetā, ir nonācis neērtā, apkaunojošā, pazemojošā vai pat bīstamā situācijā? Atbilde uz šo jautājumu ir jāzina ikvienam – risks saskarties ar kaitējošu saturu vai nokļūt problēmsituācijā internetā ar katru gadu pieaug. Dažāda rakstura un smaguma pakāpes seksuāli pāridarījumi, krāpniecība vai pazemošana – šis ir dažas no situācijām, ar kurām var nākties saskarties ikvienam – gan bērnam, gan arī pieaugušajam.

Pieaugušajiem grūtību pārvarēšana ir vienkāršāka, taču vairums bērnu un pusaudžu, nonākot nopietnās nepatīkšanās, mēģina slēpt notikušo un noslēdzas sevī. Vecāki parasti šādos gadījumos jūt pārmaiņas savu bērnu uzvedībā, tāpēc svarīgi ir ātri un adekvāti reaģēt, lai palīdzētu. Vecāku atbalsts palīdzēs bērnam nekrist panikā un nejusties vientuļam. Kā vecāki isti var palīdzēt?

Pirmkārt, tā ir ievērojama un sirsnīga saruna. Vecākam ir uzmanīgi jāuzklausa bērns, nenosodot, nepārtraucot un lieki netincinot. Ir arī svarīgi neizrādīt sakāpinātas emocijas, citādi bērnam būs grūti izstāstīt visu patiesību par notikušo. Ir jāsaprot, ka bērns ir situācijas upuris, tāpēc viņš ir jāatbalsta, nevis jāsauc vai jāsauc. Visdrīzāk, bērns būs satraukts, nomākts vai nobijies, tādēļ parūpējieties, lai viņš jūtas drošībā.

Otrkārt, ja nav pārliecības, ka tiksiet galā pašu spēkiem, ir vērts apsvērt

iespēju vērsties pie pieredzējuša speciālista. Atkarībā no situācijas, tas var būt psihologs vai psihoterapeits, kas palīdzēs tikt galā ar pārestības sekām.

Treškārt, pēc atbalsta iespējams vērsties organizācijās, kas specializējas konkrētu problēmu risināšanā. Tā, piemēram, *Drossinternets.lv* var ziņot par dažāda veida pārkāpumiem – bērnu seksuālu izmantošanu saturošu materiālu apriti un pārvadāšanu internetā, par mudināšanu uz vardarbību, kibermobingu jeb pazemošanu internetā. IT drošības incidentu gadījumā jāvērsas *CERT.lv*. Ja noticis personas datu pārkāpums – to publiskošana, izpaušana trešajām personām, nopludināšana, aicinām sazināties ar Datu valsts inspekciju. Naida noziegumu un diskriminācijas gadījumos vislabāk palīdzēs Latvijas Cilvēktiesību centrs. Valsts policijā var vērsties par jebkāda veida pretlikumīgām darbībām un nelegālu saturu internetā.

Ceturtkārt, lielākā daļa sociālo tīklu platformu piedāvā ziņot par aizvainošanu vai vecumam nepiemērotu saturu. Pārliecinieties, ka jūsu bērns zina, kā ziņot par problēmām un izmantot šīs funkcijas.

Piektkārt, atbilstoši drošības un privātuma iestatījumiem profilam sociālajos tīklos un foto/video platformās palīdzēs izvairīties no nepatīkamām situācijām gan bērniem, gan vecākiem. Vecāku pienākums ir pašiem saprast, kā padarīt drošus sociālos tīklus, un pastāstīt saviem bērniem par to, kāpēc privātums internetā ir svarīgs, kā arī palīdzēt izvēlēties atbilstošus iestatījumus bērnu

kontiem un ierakstiem sociālajos tīklos. Noteikti pēcāk ir vērts pārliecināties, vai tas ir izdarīts, un ikdienā sekot līdzi, ar ko un kā globālajā tīmeklī sazinās bērns.

Nobeigumā vēlos aicināt izmantot *Drossinternets.lv* izstrādāto Sociālo tīklu drošības ceļvedi, kurā apkopoti drošības un palīdzības rīki, kas palīdzēs parūpēties par savu un bērnu drošību internetā.

MAIJA KATKOVSKA,
Drossinternets.lv vadītāja

Āboliem kritot

Āboli rasotā zālē krit

*No ābeles zariem aiz loga mana,
Dreģnu elpu dveš augusta rīts,
Briest pamalē saule kā ābols – sarkana.*

*Visu nakti dzirdēju ābolus kritam,
Šķīta – smagiem soļiem tur garām iet laiks,*

*Un kalendārā atkal mainās cipars –
Kā solis smaigais var būt tik raīts?*

*Rudens elpu es sajūtu gaisā,
Un jau koku lapās iezogas rūsa...
Bet varbūt, ka zeltu kaisa
Bērza zaļajos matos kāda roka klusa?*

*Agrs rudens pēc negantas svelmes...
Gluži kā pēc lidojuma augusta
Ikara smaigais kritiens,
Smaigs kā ābolu būkšķi tur laukā...*

*Skaisti āboli zemē tur krit,
Pilni saldmes un vasaras kvēles...
Ābolu ir tik daudz! Kurš gan tos lasīs?
Bet ābele briedē augļus, tā nejautā,
kāpēc...*

NAURIS GEKIŠS

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

“Pagājušajā avīzes numurā bija raksts par bērnu drošību uz ceļiem, īpašu uzmanību pievēršot tieši elektroskrejriteņu izmantošanai satiksmē. Diemžēl arī Balvos ik pa laikam nākas novērot, ka bērni ar tiem pārvietojas ļoti pārgalvīgi. Turklāt esmu redzējusi arī gadījumu, kad uz elektroskrejriteņa vienlaikus atrodas divi pusaudži. Protams, vecāki savu atvašu uzvedību un rīcību, kad viņi nav pieaugušo redzeslokā, nevar pilnībā izkontrolēt, bet bērni nepārtraukti ir jāmāca, jāmāca un vēlreiz jāmāca, ko un kā drīkst, bet kas ir nepieļaujami. Galu galā līdz nelaimei ir tikai pussolis,” uzsver balveniete.

“Biju Viļakas pilsētas 730 gadu jubilejas svētkos. Viss jau

skaisti, bet žēl, ka bija tik salīdzinoši maz cilvēku. Mūsdienās tas pasākumu klāsts jau arī ir tik ļoti plašs, ka cilvēki izklist, kur nu kurš. Tomēr prieks, ka šādas nozīmīgas gadskārtas atceras. Varbūt uz 800 gadu jubileju cilvēku būs, kā saka, *ka biezs?*” ar zināmu humora piedevu sprieda lasītājs.

“Latvijā nav pienācīgi novērtēti darbinieki ar augstāko izglītību, kur nu vēl fiziska darba veicēji! Protams, ir arī labi un ļoti labi apmaksātas profesijas, bet cik tad tādas ir? Normālā valstī ģimenei, kurā ir divi pieaugušie un divi bērni, vajadzētu atļauties vismaz divreiz gadā četratā aizbraukt tālākā ārzemju ceļojumā, bez rūpēm un stresa nodrošināt visas ikdienas

vajadzības (komunālie maksājumi, normāls apģērbs un ēdiens, atpūta nedēļas nogalēs, neparedzēti tēriņi), vismaz 300 eiro katru mēnesi atlikt uzkrājumos un nedomāt par kredītiem. Savukārt, ja ir vēlme paņemt lielu hipotekāro kredītu, tad to vajadzētu arī bez problēmām iegūt, nevis bankā klausīties, ka Latgale ir ekonomiski depresīvs reģions un ienākumi ir pārāk mazi, lai piešķirtu kredītu. Pamatā cilvēkiem par normālu, cilvēcisku dzīvi jācinās, bet rezultātā daudziem vecumdienas tāpat nākas pavadīt pusnabadzībā. Diemžēl,” secina lasītāja, kura piezvanīja uz laikraksta “*Vaduguns*” redakcijas autoatbildētāju.

Apsveicam!

Tagad jauns statuss – sieva un vīrs!

1.jūlijā Balvu Evaņģēliski luteriskajā baznīcā laulību gredzenus mija un viens otram 'Jā' vārdu teica balvenieši Baiba Auziņa un Mārtiņš Putniņš. Jaunā pāra liecinieki šajā skaistajā notikumā bija Baibas māsa Kristīne Reveliņa ar draugu Aigaru Akmentiņu.

Baibu un Mārtiņu liktenis saveda kopā draugu dzimšanas dienā, taču attiecības viņi uzreiz neuzsāka. Liktenīgs izrādījās kāds dārza pikniks pie Baibas, uz kuru ieradās abu draugi, un vēlāk pievienojās arī Mārtiņš. Kopš tā brīža sākās Baibas un Mārtiņa kopējais dzīves ceļojums, kura laikā pirms četriem gadiem viņi piedzīvojuši vēl kādu skaistu notikumu – meitiņas Amēlijas nākšanu pasaulē. "Jau pagājuši desmit gadi, kopš esam viens otram, tāpēc beidzot nolēmām, ka pienācis laiks oficiāli kļūt par sievu un vīru. Par savu iepazīšanās datumu uzskatām 1.jūniju, tieši tādēļ arī kāzas nolēmām plānot 1.datumā, tikai citā mēnesī – jūlijā," skaidro Baiba un Mārtiņš.

Atceroties savu balto dzīves dienu un tajā piedzīvotos skaistos mirkļus, jaunlaulātie teic, - tā bija fantastiska, jo tika pavadīta ar pašiem mīļākajiem un tuvākajiem cilvēkiem. Mārtiņam ir liela ģimene – viņš nāk no piecu bērnu ģimenes, kurā ir pats jaunākais. Ne mazāk kupla saime ir arī Baibai, kurai divas māsas dzīvo Latvijā un divas Anglijā. Baiba un Mārtiņš stāsta, ka kāzu dienā piedzīvojuši daudz patīkamu un neaizmirstamu emociju – pēc ceremonijas jaunlaulātie devās uz Stāmerienas pili, kur malkoja pirmo šampanieša glāzi un ļāvās kāzu fotosesijas burvībai. Savukārt svinības līdz pat rīta gaismai notika viesu namā "Diķsalas".

Jaunlaulātie atklāj, ka pagaidām kāzu ceļojumā doties neplāno. Visticamāk, šis plāns īstenosies pavasarī, kad ir doma pabaudīt kādas siltās zemes viesmīlību. Taču, kamēr tas nav noticis, Baiba un Mārtiņš atgriezušies ikdienas darbos – Mārtiņš strādā celtniecībā, savukārt Baiba degvielas uzpildes stacijā "A/S Virši". Jautāta, kādas sajūtas, kad pirkstā laulību gredzens, Baiba atzīst: "Sajūtas būtiski nav mainījušās, jo iepriekš visu laiku nēsāju saderināšanās gredzenu, tagad – laulību. Vienīgais, pie kā man tiešām bija jāpierod, ir gredzens Mārtiņa pirkstā."

Turpinās lolot un pilnveidot savu ģimeni

7.jūlijā Viļakas Romas katoļu baznīcā viens otram 'Jā' vārdu teica un gredzenus mija Liepnas pagasta iedzīvotāja Elga Dzelzskalēja un krišjānietis Jānis Iļjanovs. Jauno pāri dzīvē ievadīja Jāņa māsa Skaidrīte Rumaka ar vīru Edgaru.

Elga stāsta, ka ar savu nākamo vīru iepazinusies, mācoties Malnavas koledžā: "Mācījāmies vienā skolā, dzīvojām kopmītnēs, bet vakaros pēc skolas tikāmies draugu kompānijā. Tā viens otrā arī ieskatījāmies. Jānis manu uzmanību piesaistīja ar savu rūpju pilno un mīlo attieksmi pret mani. Simpātisks un gudrs puisis. Ko lai saka – tā bija mīlestība no pirmā acu skatiena, kas drīz vien pārauga astoņus gadus ilgās attiecībās, kuru laikā nāca pasaulē mūsu meitiņa Evelīna."

Kādudien Elga no Jāņa saņēma bildinājumu un pēc nepārprotama 'Jā' vārda abiem bija skaidrs, ka jāsāk plānot kāzu svinības. Atminoties savu balto dienu, jaunlaulātie sajūsmināti apliecina, ka kāzas izdevās pat vēl labākas, nekā bija cerēts. Un tas lielā mērā, pateicoties superīgajiem kāzu vadītājiem Rolandam Keišam ar sieviņu Elīnu. "Pēc svinīgās laulību ceremonijas kopā ar lieciniekiem devāmies uz fotosesiju Stāmerienas pili, pēc kuras svinības turpinājās viesu namā "Vonadžiņi". Kopā ar mums šajā īpašajā dienā bija aptuveni 60 cilvēki – paši tuvākie radi un draugi, kuri priecājās līdz ar mums. Diena bija pozitīvām emocijām pārpildīta, bet visspilgtāk atmiņā mums abiem noteikti paliks kāzu dejas. Tas bija vārdiem neaprakstāms un īpašs brīdis," apliecina Elga un Jānis.

Pēc kāzām jaunlaulātie atgriezušies ikdienas gaitās un vismaz pagaidām medusmēneša ceļojumā doties neplāno. Kā paši teic, - šie plāni atstāti tuvākajai nākotnei. Abi dzīvo un strādā Balvos. Jaunlaulātie ir gandarīti, ka tagad, kad laulību gredzens pirkstā, beidzot viens otru var saukt par vīru un sievu. Viņu mērķis ir turpināt lolot un pilnveidot savu ģimeni!

Jaundzimušie

9.jūlijā pulksten 8.12 piedzima puika. Svārs – 3,915kg, garums 52cm. Puisēna mamma Sīgita Akermane dzīvo Alūksnes novada Jaunalūksnes pagastā.

10.jūlijā pulksten 1.28 piedzima puika. Svārs – 3,870kg, garums 57cm. Puisēna mamma Nadīna Apšeniece dzīvo Balvu novada Kubulu pagastā.

12.jūlijā pulksten 9.47 piedzima puika. Svārs – 3,905kg, garums 57cm. Puisēna mamma Agneta Indriķa dzīvo Balvu novada Rugāju pagastā.

14.jūlijā pulksten 21.14 piedzima puika. Svārs – 3,480kg, garums 57cm. Puisēna mamma Jekaterina Bartaševiča dzīvo Cesvainē.

15.jūlijā pulksten 1.27 piedzima meitenīte. Svārs – 3,715kg, garums 52cm. Meitenītes mamma Samanta Čirka dzīvo Balvu novada Lazdukalna pagastā.

15.jūlijā pulksten 3.01 piedzima meitenīte. Svārs – 2,570kg, garums 51cm. Meitenītes mamma Santa Matisāne dzīvo Balvu novada Šķilbēnu pagastā.

15.jūlijā pulksten 6.50 piedzima puika. Svārs – 4,110kg, garums 58cm. Puisēna mamma Līva Dzenīte dzīvo Rīgā.

*Sākums 1.lpp.

Patik Balvi. Andžela un Uģis Mežkuti ar četrus mēnešus jauno Marku, desmitgadīgo Tomu un Zeķīšu svētku gaviļņieci Miū neslēpa, ka arī pēc desmit gadiem viennozīmīgi dzīvos Balvos. “Esam saplānojuši savu dzīvi tā, lai dzīvotu Balvos. Patik ezers, atsaucīgi un draudzīgi cilvēki. Arī saulrietu labprāt paskatāmies. Kā pietrūkst? Labi apmaksātu darbavietu,” teica Andžela, piebilstot, ka šoks bijis liels, kad izskanēja ziņa par iespējamo dzemdību nodaļas slēgšanu: “Mēs jau bijām gatavi iet uz kultūras namu, lai aizstāvētu savējos.”

Vajag bumbu vannas. Jolantas Saulevičas Loginas meitiņa Melisa piedzima pērnā gada 4.martā. Viņas māmiņa nešaubās, ka svētki ir ļoti svētīgi ģimenēm: “Balvos mazuļiem varētu nodrošināt kopīgu baseina apmeklēšanu. Piemēram, tās varētu būt bumbu vannas, kur mazuļi viens otru iepazīst. Domāju, ka bērniņi jārādina būt kopā ar vienaudžiem, jo daudzi dārziņā neiet. Viņiem jāredz, ka ir arī citi mazi *skudrulēni*.”

Kopā jautrāk! Estere Zvejnice piekto dzimšanas dienu svinēs novembrī. Viņai izdevās pašūpoties kopā ar Sienāzīti.

Kas bērniem pietrūkst Viļakā? Veronikas māmiņa Alīna Aksjonova no Viļakas paskaidroja, ka svētkus svinēs kopā ar meitiņas krustmāti Lidiju, vecmammu Aļonu, brāli Daniilu un brālēnu Deividu. Spriežot, kas bērniem pietrūkst Viļakā, Alīna atzina, ka izpaliek bērnu nometnes. “Viļakā nav. Vajag rotaļlaukumu Eržepoles ielā pie daudzdzīvokļu namiem. Tur ir daudz bērnu, tur atrodas vecas šūpoles,” viņa atklāja.

Galvenais ir miers. Emīlija Krilova piecu gadu jubileju svinēs 30.augustā. Vectēvs Jurijs Gavrušenkovs un vecmamma Ginta Krilova pavēstīja, ka galvenais ir mierīgas debesis virs zemes.

Kas tas tāds? Skaidra Komeļova (foto no kreisās) no Tilžas taujāta, vai dodas atpūsties uz Balvu ezeru, atsmēja, ka mazmazmeitiņai Karīnai Reimandovai dāvās sapņu vienradzi.

Klēpi jūtas ērti. Kristofers Zvejnieks, kā liecina foto, sadraudzējās ar Mikipeli. Andris Zvejnieks un Kristīne Ivenkova ir pārliecināti, ka vislielākās pārmaiņas nepieciešamas ezermalā, kur vajadzētu uzbūvēt bērniem un jauniešiem draudzīgas un drošas atpūtas vietas.

Dzimusi Lāčplēša dienā. Amandas vecāki Mārtiņš Eihe un Daiga Kravale lepojas, ka meitiņa dzimusi Lāčplēša dienā. “Svētki bērniem ir vairāk nekā vajadzīgi,” viņi uzsvēra.

Kas kuram ir? Alises krusttēvu Agri Keiseli pasaku tēlos tērtie pasākuma vadītāji izaicināja uz pumpēšanas, ko Agris gods godam izdarīja. Krustmāte Guna Ķerģe paziņoja, ka krusttēvam ir spēks, lai Alisi vienmēr aizstāvētu. Lūgta atklāt, kāds ir Gunas spēks, krustmāte smaidot paskaidroja: “Gudrība. Esmu pedagoģe. Mūsu krustmeita ir tik gudra, ka uzdāvināto grāmatu viens divi izlasīs.”

Paspēj arī izšūpoties. Zeķišu svētku gaviļnieks Ričards Romanovs no Tilžas iemaniņās iemēģināt arī Bērņības svētkiem paredzētās šūpoles. Mazuļa māmiņa Indra sprieda, ka mazuļiem svētku pietrūkst.

Kas vairāk uztraucas? Raivis Ķerģis, taujāts, vairāk uztraucas tētis vai meitiņa Alise, atzina, ka gaviļnieces mamma Arta. "Kāpēc uztraucos? Liela un svarīga diena. Meitiņa no rīta paziņoja, ka svin savu bērņību, piebilstot, ka nav pieaugusi, bet nav arī bēbītis," Arta paskaidroja.

Mudina celt dupšus gaisā. Svētku zvaigžņu lomā iejutās krustvecāki, kuri atraktīvi spēlēja gan ģitāru, gan demonstrēja modernus deju soļus. Foto no labās - Gabriēlas Pauliņas krusttēvs Aivis Jermacāns un krustmāte Diāna Poševa.

Kopā ar pasaku tēliem. Agnese un Dainis Šāveļi kopā ar meitiņu Kendiju sprieda, ka mazuļiem ar vienu rotaļu laukumu Balvos nepietiek: "Arī ezera krastmalā vajadzētu uzbūvēt promenādi."

Lai izdodas! Valdis un Inese Maslovski kopā ar meitu Mariju un dēlu Martinu svētkos sveica jaunāko ģimenes atvasi Marku. Interesanti, ka gaviļnieka brālis Martins devīto dzimšanas dienu svinēs 19.augustā. Izrādās, ka dāvanā viņš kāro saņemt pasaulslavenā futbolista Lionela Mesi sporta tērpu. "Labam futbolistam jāprot ātri skriet un redzēt, kam izdarīt ašu piespēli," Martins paskaidroja. Savukārt vecāki piebilda, ka ar Mesi par tērpu jau viss esot sarunāts. "Tas vēl ceļā," pačukstēja Inese. Atliek piebilst – lai izdodas!

Pilngadnieki. Foto pirmajā rindā no kreisās: Balvu Valsts ģimnāzijas audzēknis Kristaps Loginovs (astoņpadsmit gadus svinēs decembrī), Balvu vilks, Sofija Galuškina (18-to dzimšanas dienu svinēs 22.decembrī, šogad turpinās mācības Balvu Profesionālajā un vispārīgglītojošajā vidusskolā, apgūstot komerczinības), Rēzeknes tehnikuma audzēknis Kristers Kacēns. Otrajā rindā no kreisās: Rēzeknes tehnikuma audzēkņi Mairis Salmanis, Markuss Brenčs, Ralfs Resnis un Balvu Kultūras un atpūtas centra direktore Dita Nipere.

Trīs svētki vienā dienā. Zeķišu svētkos sumināja 40 mazuļus, Bērņības svētkos – 37 bērņus, Pilngadības svētkos – 6 jauniešus. Balvu Kultūras un atpūtas centra kultūras pasākumu organizatore Diāna Poševa atzīst, ka organizatoriem visgrūtāk ir prognozēt potenciālo svētku dalībnieku skaitu.

Visu atceras. Elinas Grābenas māmiņa Oksana pastāstīja, ka meitiņu sveiks krusttēvs, krustmāte un vecvecāki. "Noskaņojums ir jauks. Arī pati kaut ko atceros no saviem Bērņības svētkiem. Atceros arī Pilngadības svētkus Borisovā. 5-6 gadus jau dzīvoju Balvos. Gribētos, lai pilsētā ir lielāks spēļu laukums," sprieda Oksana.

“Neko šajā pasaulē nevar

Pirms 95 gadiem Latvijas Valsts prezidents Gustavs Zemgals izsludināja Saeimas pieņemto likumu “Par pilsētu tiesību piešķiršanu 16 miestiem”. Visām jaunajām pilsētām atstāja agrākos nosaukumus, izņemot Vecgulbeni, kas pārtapa par Gulbeni. Līdz ar to miestu pašvaldības Latvijā pārstāja eksistēt, bet jaunajām pilsētām pavērās plašākas attīstības iespējas, savukārt jaundibinātajām pilsētu domēm uzgūla lielāka atbildības nasta par finansiālo, sociālo un citām komunālās sadzīves jomām. Nevienai no jaunajām pilsētām nebija sava ģerboņa. Ar to sarūpēšanu gāja visai raibi. Piemēram, Balvi lūdza, “lai uz ģerboņa apakšējās daļas, gaiši zilā fona, uz tuksnešaina Latgales lauka būtu attēlots partizānu pulka karavīrs atbrīvošanas gaitās, bet ģerboņa augšējā daļā – ezera malā – uzplaukstoša pilsēta, austošas saules staru apspīdēta”. Savukārt Sigulda prasīja, lai ģerbonī būtu “krustotas slēpes”. Kā ir šobrīd? Kā šīs pilsētas ir vai nav attīstījušās? Cik tās ir dažādas? Kā pašvaldībās rūpējas par sabiedrības saliedētību, sekmē dažādu sabiedrības grupu, tostarp mazākumtautību, iekļaušanos sabiedrībā? Par to un citu laikraksta “Vaduguns” kolektīvs atbildes meklēs 17 aktivitātēs, istenojot projektu “Dažādas krāsas vieno pilsētmasas”.

Starp ezeriem un purviem

Sava veida oāze, kas pamazām atplaukst

Ja kādu laiku nav iznācis pabūt Ķemeru, vērtīgi to būtu darīt. Te var ne tikai kārtīgi izstaigāties, baudot dabas pievilcību, bet iegūt arī informāciju par šejienes pārvērtībām informāciju stendos un pārliecināties, ka Ķemeru Nacionālā parka sastāvdaļa iegūst jaunu elpu, atdzīvojas un vieš cerību, ka kādreizējo spožumu varbūt atgūs arī Baltā pils – viena no kādreiz Latvijas prestižākajām celtnēm ar 100 komfortablām istabām kūrorta viesiem. Ķemeru vārds joprojām asociējas ar kādreizējo slavenu kūrortu, kur veselību brauca uzlabot ne viens vien. Laikraksts “Vaduguns” tikās ar Jūrmalas tūrisma informācijas centra vadītāju ALEKSANDRU STRAMKALI, kura pārliecināti stāstīja, ka Ķemeru joprojām ir vieta, kur doties, lai labi pavadītu laiku, iegūtu jaunas emocijas, vienlaikus rodot enerģiju savai veselībai.

Ķemeru Nacionālais parks ir milzīga dabas teritorija, un Ķemeru tajā ir tikai kāda sastāvdaļa. Taču daudzi izvēlas apmeklēt tieši šo vietu, jo tā asociējas ar kādreiz tik daudzīnāto kūrortu. Kas te pievelk?

– Ķemeru ir šis brīnišķīgais vēsturiskais kūrorta parks, gandrīz 200 gadus sens. Pie Ķemeru parka atjaunošanas, izmantojot Eiropas Savienības fondu līdzekļus, pirms vairākiem gadiem ķērās Jūrmalas pilsēta, un jau gadus trīs parks ir atvērts apmeklētājiem. Ir atjaunota tā infrastruktūra, ir jauns apgaismojums, celiņi, soliņi, sakopta arhitektūra. Atjaunots arī Ķemeru ūdenstornis, kura sākotnējā funkcija bija un joprojām ir darboties kā hidrotehniskai būvei, apgādājot apkaimi ar ūdeni. Šobrīd tornis ir pieejams arī tūristiem, jo tajā iekārtotas divas skatu platformas, tur var uzkāpt līdz pašai augšai, lai vērotu apkārtnes skaistumu, ja vien tam pietiek drosmes. Tornī var iepazīties arī ar informatīvu ekspozīciju, kas stāsta par svarīgām vēsturiskām personībām. Līdzās tām novietojām informāciju arī par Imantu Ziedoni, jo viņš ir strādājis vietējā Ķemeru skolā un vietējā bibliotēkā, tādēļ mums ļoti piederīgs. Uzskatu, ka ir ieguldītas lielas investīcijas un cilvēkresursi, atjaunojot šo 20 hektāru teritoriju.

Vai lielais ieguldījums ir pamanīts un novērtēts?

– Ķemeru parks ir lielākais publiskais parks ārpus Rīgas. Jā, esam novērtēti, jo saņemtas gan Latvijas, gan ārzemju valstu balvas, izsakot atzinību Ķemeriem kā skaistākajam vēsturiskās rekonstrukcijas parkam. Vienlaikus tas dod stimulu attīstīties arī uzņēmējdarbībai, un pamazām jau tas notiek. Parka apmeklētājiem vietējie piedāvā ekskursijas, sāk darboties vietējie ēdināšanas uzņēmumi.

Bet kā ir ar kādreiz tik daudzīnātā kūrorta nozīmi? Vai arī tas atplaukst?

– Parks nes arī šo funkciju. Parkā joprojām darbojas “Ķirzaciņa” – dabīgais sērūdens avots. Faktiski apkaimē atrodas visai daudz avotiņu, kuros tek dabīgais minerālūdens. Apkaimē joprojām neizmelta dabas bagātība ir dūņas, ko no purva ved un izmanto Jaunķemeru sanatorijā. Jau balneoloģiskā (zinātne par ārstnieciskajiem minerālūdeņiem) kūrorta laikā viesi un apkaimes iedzīvotāji parku izmantoja pastaigām, priecājoties

Tūrisma informācijas centra vadītāja. Aleksandras Stramkales atziņa: “Cilvēki šodien jūtas emocionāli noguruši, jo dzīvē ir daudz problēmu, bet, atbraucot uz Ķemeriem, viņi ievelk elpu un jūtas citādāk. Kad pastaigājas, atpūšas un ierauga kaut ko patīkamu, cilvēks pārmainās iekšēji, un tas atspoguļojas viņā arī ārēji. Ķemeru ir sava veida oāze, kas uzlādē un dod spēku.”

par skaistu ainavu un mierīgu gaisotni, lai sekmētu izveseļošanu un uzlabotu veselību. Šī iespēja, pilnīgi par baltu velti, pieejama joprojām vai katram. Uzskatu, ka Ķemeru ir lieliska vieta, kur ienākt investoriem, lai te atjaunotu un sniegtu kūrorta pakalpojumus.

Ari vējaina diena nav šķērslis parka apmeklējumam, jo te patiešām ir skaistas ainavas un valda sakoptība.

– Pašvaldība no savas puses ir daudz darījusi, un Ķemeru parks līdz ar atjaunoto ūdenstorni ir viens no apmeklētākajiem objektiem Jūrmalā. Sezonas laikā ūdenstorni vien apmeklē aptuveni 40 tūkstoši cilvēku, bet kopā ar parku, spriežu, būs visi 100 tūkstoši. Vietējos jūrmalniekus par tūristiem nesauksim, taču arī viņu te netrūkst. Parks ir iemīļota vieta jaunajiem pāriem un viņu viesiem pēc laulību ceremonijas. Līgavas baltajās kleitās Baltās pils dārzā izskatās iespaidīgi, viņām patik fotografēties, jo sanāk skaisti foto. Statistika liecina, ka visai daudz ceļotāju pie mums ierodas no Igaunijas un Lietuvas, bet sastopam arī tūristus no Skandināvijas valstīm, Vācijas, Nīderlandes, Čehijas. Cilvēki te runā daudz un dažādās valodās. Sarunās ar viņiem noskaidrojam, ka ciemiņi izstaigā Ķemeru parku un vēlas iepazīt

Ķemeru

■ Jūrmalas pilsētas daļa, bet no 1928. līdz 1959.gadam bija arī atsevišķa pilsēta. Ķemeru neapšaubāmi saistās ar nozīmīgu Latvijas kūrorta vārdu.

■ Jau 18.gadsimta otrajā pusē augstākā sabiedrība devās uz vietējo mežsargu mājām, lai baudītu no apkārtnes purva avotiem atvesto ūdeņu peldes. No mežsarga Ķemera vārda arī cēlies nosaukums

purvam un vēlāk – kūrortam. Pēc laika atvēra pirmo viesnīcu, atklāja pirmo vannu iestādi. Abas ēkas gājušas bojā ugunsgrēkos.

■ Par kūrorta dibināšanu uzskata 1838.gadu, kad atklāja pirmo valsts peldu iestādi. Ķemeru kūrorta un apstādījumu ierīkošanu bez atlīdzības uzņēmās Rīgas daiļdārznieks Kārlis Heinrihs Vāgners.

■ Kūrorts bija iecienīts Krievijas impērijā – 1912.gadā atklāja dzelzceļa tiešo satiksmi Ķemeru–Maskava, kas darbojās līdz 1920.gadam. Pirms Pirmā pasaules kara Ķemeru ārstējās ap 8300 cilvēku gadā.

■ Pēc Otrā pasaules kara Ķemeru pasludināja par Vissavienības nozīmes kūrortu. 1951.gadā atklāja elektrisko dzelzceļa satiksmi ar Rīgu.

■ Balto pili atklāja tālajā 1936.gadā, uzceltu par valsts līdzekļiem pēc arhitekta Eižena Laubes projekta. Atklāšanā klāt bija augstas tā laika amatpersonas un Valsts prezidents Kārlis Ulmanis. Tagad kādreizējā kūrorta viesnīca joprojām ir privātpašums, to var aplūkot tikai no ārpusē. Pirms vairākiem gadiem īpašnieks atjaunoja tās fasādi un iekšējās komunikācijas. Baltā pils gaida tālāko rekonstrukciju, lai kaut kad varbūt atdzimtu savā spožumā.

■ Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas Ķemeru strauji zaudēja kūrorta nozīmi, 1995.gadā tos slēdza. Tagad ir izveidots nacionālais parks, pārbūvēts ūdenstornis, atjaunoti kultūrvēsturiskie objekti, un labiekārtošanas darbi turpinās.

arī nacionālā parka tālākās pastaigu takas, sevišķi populāra kļuvusi Purva taka, kur var iegūt burvīgus foto ar saullēktiem un saulrietiem. Takas ierīkotas ar mērķi, lai novirzītu cilvēku plūsmu un, nekaitējot dabai, viņi mierīgi, bez steigas iepazītu tās bagātības. Ūdenstornis būs atvērts līdz oktobra beigām, bet Ķemeru parks ir apmeklējams jebkurā gadalaikā. Atbrauciet šurp zelta rudenī vai arī sniegotā ziemā – skaisti te ir jebkurā gadalaikā! Vakaros iedegas apgaismojums, un pastaigas ir burvīgas. Parks priecē ne tikai ar ziediem vai košuma augiem, bet arī ļoti seniem, vēsturiskiem kokiem. Mums ir pienākums saglabāt nacionālās vērtības, tādēļ senatnes liecības kopjam saudzīgi, līdz koki iznīkst dabīgā ceļā.

Lasīju informāciju, ka parkā iestādīti trīs tūkstoši rožu, vēl tūkstošiem lapu krūmu, arī skuju koki, liepas. Rozes jau nozied, bet augusts ir balto hortenziju laiks.

– Novērojām, ka šurp brauc daudz rožu mīļotāju, kuri parasti jautā arī par to šķirnēm, tāpēc mūsu gidiem nācies iemācīties un zināt rožu nosaukumus un iegūt zināšanas par to audzēšanu. Rožu dobjū ir daudz, un pastaigas gar tām ieliksimo cilvēkus. No malas var redzēt, kā atdzīvojas viņu sejas, uzplaukst smaidi, cilvēki kļūst it kā laimīgāki un draudzīgāki. Vide taču ietekmē mūsu izjūtas un attieksmi vienam pret otru, vai ne?! Tagad, augustā, jau sācies hortenziju laiks, un Baltās pils priekšā dārzā atkal ir krāšņs. Parku iekārtoja un ikdienā par to rūpējas uzņēmuma “Gartens” cilvēki, kuri te brauc un strādā.

Ar ko Jums pašai asociējas Ķemeru?

– Pirmais, ko šeit atbraucot gaisā sajūtu, ir sērūdeņraža smarža. Patīk, ka šis ir tieši kūrorta parks ar savu vēsturi, nevis vienkārši skaista pastaigu vieta. Tas atgādina arī seno vēsturi, liek palasīt informāciju par bijušajiem ārstiem, viņu darbu Ķemeru dziedīnātavā, par ārstniecības metodēm, kādas savulaik izmantotas. Ķemeru apkaimē ir vērtīga dabas bagātība, kas mums joprojām ir pieejama pat pēc gandrīz 200 gadiem. “Ķirzaciņā” joprojām tek sērūdeņraža minerālūdens, ko var pagāršot, pasmaržot, noskalot tajā rokas un seju. Mums nav parasts parks, mums te ir dziedinātava ar vietējiem dabas resursiem.

dabūt tūlīt”

“Mediju atbalsta
fonda ieguldījums no
Latvijas valsts
budžeta līdzekļiem”

MAF
Mediju atbalsta fonds

Speciālista ieteikumi

No Slokas purva nākušas, līdz vannai tikušas

Lai arī medicīna strauji attīstās un ārsti piedāvā arvien jaunākas un modernākas ārstniecības metodes, ņemot talkā dažādu aparatūru, godājami ir un paliek dabas dziednieciskie faktori. Ne velti cilvēki izmanto iespēju doties uz Jaunķemeriem, lai saņemtu dziednieciskā minerālūdens procedūras vai izjustu dūņu aplikāciju patikamo siltumu. Tās te ir visgaidītākās procedūras. Jāpriecējas, ka laiks iet, mainās arī vide, bet joprojām ir smeļamas dabas bagātības Ķemeriem tuvējā apkārtnē. Par savu veselību ir jārūpējas, turklāt jādara tas regulāri.

Par kūrorta vēsturiskajām tradīcijām un dabisko bagātību pielietojumu stāsta kūrorta rehabilitācijas centra Medicīniskās rehabilitācijas un ambulatoro pakalpojumu nodaļas vadītāja **ELĪNA MALKIELA**.

Foto - no personīgā arhīva

Jaunķemeris ir pieejami vairāki minerālūdens veidi – to var gan dzert, gan izmantot arī vannās. Tad jau šie ūdeņi ārstē gan iekšīgi, gan ārēji?

– Jūrmalas teritorijā iegūst triju veidu minerālūdeni: sērūdeņraža, nātrija hlorīda un broma. Tās ir brīnišķīgas dabas dāvanas, ko var izmantot ārstniecībā. Sanatorijā ir pieejami visi trīs minerālūdens veidi. Ja nātrija hlorīda minerālūdeni lielākoties izmanto dzeršanai, sērūdeņraža minerālūdenim ir plašāks pielietojums – to var gan dzert, gan noder procedūrām (vannām). Vannas ieteicamas hronisku muguras un locītavu sāpju gadījumos, bet sēdoša darba darītājiem tās mazina muskuļu saspringumu. Sērūdeņradim piemīt arī reģenerējošas īpašības, tādejā vannas būs piemērotas arī pacientiem ar ādas slimībām, kā psoriāzes vai neirodermīta gadījumā. Ja uz ķermeņa ir kāda rēta, sērūdeņraža minerālūdens sekmē labāku sadzīšanu, rētaudi paliek mīkstāki un labāk arī izskatās. Kūrorta viesiem patīk ūdeni noskalot rokas vai seju, jo āda uzreiz kļūst mīkstāka. Savukārt broma minerālūdens ir tas, kura iegūšanai nepieciešams visdziļākais urbums. Sanatorija to saņem no vairāk nekā 991 metra dziļuma. To izmanto tikai vannām, jo ir ļoti koncentrēts. Broma vannas mazina sāpes un iekaisumus, uzlabo vielmaiņu un palīdz relaksēties. Atslābinošais efekts ir jūtams jau pēc 10-15 minūšu peldes, paguļot 35-38 grādus siltā broma minerālūdens vannā.

Var tikai apbrīnot dūņu nodaļas darbiniekus, kuri karstos spaiņus cilā visu gadu, katru pacientu saudzīgi tinot palagos. Kur slēpjas dūņu dziedinošais spēks?

– Darbiniekiem tas ir sen ierasts darbs, un šķiet, – ko jaunu gan viņi varētu pastāstīt –, taču pacienti diezgan bieži jautā: “Kas ir dūņas?” Tas arī saprotams, jo pacientu plūsma nemitīgi mainās, daudzi Jaunķemeris ierodas pirmo reizi. Dūņas ir ar ūdeni piesātinātas nekonsolidējušās ūdens baseina nogulas. Latvija lielākoties ir bagāta ar divu veidu dūņām – kūdras dūņām un sapropeļas jeb saldūdens-tilpju nogulumu dūņām. Ķemeru dziednieciskās kūdras dūņas unikālas ar to, ka tās bagātinātas ar sērūdeņradi. Sanatorijā izmantotajam tieši kūdras dūņas, ko iegūst Slokas purvā. Tas ir ļoti pateicīgs materiāls procedūrām, jo dūņas ir plastiskas, tās viegli uzklāt aplikāciju veidā uz ķermeņa un neslīd nost, ilgi notur arī siltumu un neatdziest.

No purva atvestās dūņas taču uzreiz neklāj pacientiem. Kā notiek to sagatavošana procedūrām?

– No purva dūņas nonāk Jaunķemeris tā dēvētajā dūņu virtuvē. Tur tās arī sagatavo. Darbinieki izlasa visu lieko – sikos zariņus, čiekurus, akmentiņus. Pēc tam dūņas sajauc ar sērūdeņradi, uzsilda un pa īpašu liftu aizbrauc uz dūņu nodaļu, kur tās saņem pacienti.

Kā īsti notiek dūņu procedūras?

– Dūņu pelde (dūņu vanna), piemēram, pie mums, rehabilitācijas centrā, aizvien notiek pēc Ķemeru kūrortā ieviestām tradīcijām un receptūras. Proti, 200 litru tilpuma vannā ieliek 40 kilogramu sagatavoto dūņu, vannu piepilda ar siltu sērūdeņraža minerālūdeni, dūņu masu samaisa, lai peldes temperatūra būtu 38 – 39°C. Taču dūņu aplikācijas tomēr ir daudz pieprasītāks pakalpojums. Kādreiz “Jaunķemeris” bijusi pat nodaļa, kur dūņas izmantotas neauglības ārstēšanai sievietēm, taču šis fakts pieder vēsturei, mūsdienās to vairs neapraktizē.

Dūņu procedūras ir laba lieta, taču ne gluži visiem tās piedāvā, lai kā arī pacients gribētu.

– Tā patiešām ir – ne visi tiek pie dūņu aplikācijām. Jebkurš pacients, kurš ierodas “Jaunķemeris”, iziet caur ārsta rokām, un speciālists izvērtē viņa veselību. Ja cilvēks cieš no akūtām sāpēm, viņam bijusi onkoloģiska saslimšana, varbūt ir iekaisums vai nesens bijis pat insults – peloidterapiju ieteikt nedrīkst. Tikai tad, ja nav šo kontrindikāciju, dūņu aplikācijas paātrina dzīšanas procesu, veicina bojāto audu reģenerāciju vai mazina alerģiskas reakcijas. Tās palīdz arī psoriāzes gadījumā, arī, ja ir problēmas ar muguru, locītavu artrozes. Protams, dziedāšanas procesu sekmē arī sērūdeņraža minerālūdens, ar ko dūņas sajauc.

Kas notiek pēc procedūrām – kur nonāk izmantotās dūņas?

– Kad darba diena ir galā un pacienti prom, dūņas savāc vienkopos, un šis derīgais izraktenis atkal nonāk savā dabīgajā vietā – dūņu reģenerācijas laukā. Dūņas ir resurs, kas ar laiku atjaunojas, pēc aptuveni trim gadiem tās var izmantot atkārtoti. Lepojamies, ka esam vienīgie Baltijā, kas savā praksē īsteno dziedniecisko dūņu reģenerācijas procesu.

Foto - no personīgā arhīva

Foto - A.Kirsanovs

Mīlestības saliņa. Kādreiz rotunda Ķemeru parkā bija būvēta kā Kafijas paviljons (tā saucās agrāk), kur spēlēja mūzika, varēja baudīt atspirdzinošus dzērienus un desertus. Kad izveidoja mākslīgo dīķi, tajā iemitinājās gulbju pāris. Uzskatot šos putnus par mūžīgās mīlestības un uzticības simbolu, cilvēki vietu sāka dēvēt par Mīlestības saliņu ar mīlestības paviljonu. Šobrīd tur atvērta neliela kafejnīca, var uzkāpt otrajā stāvā un vērot parka apkārtni.

Sagatavoja M.Sprudzāne

* Par publikāciju “Dažādas krāsas vieno pilsētmāsa” saturu atbild SIA “Balvu Vaduguns”.

Kultūras notikumi

Neatkārtojama un harizmātiskais komiķis – arī Latgalē

Skaidrīte Gugāne

13.augustā Latgales vēstniecībā “Gors” ar skaļiem un patiesi sirsnīgiem skatītāju aplausiem noslēdzās krievu komiķa Maksima Galkina koncerttūre Latvijā. “Gora” lielā zālē ar gandrīz 1000 vietām bija pilnībā aizpildīta, un, kā koncerta ievadrunā teica pats mākslinieks, – Rēzekne bija tā pilsēta, kur viņa šī gada koncertturnejas biļetes izpārdotas visātrāk!

Izcilais un talantīgais mākslinieks Maksims Galkins daudz valstu, tostarp Latvijas, atzinību izpelnījies, jo nosoda Krievijas iebrukumu Ukrainā un ar ģimeni devies dzīvot ārpus Krievijas. Savā dzimtajā zemē Kremļa propogandas rupori Galkinu dēvē par tautas nodevēju un ārvalstu aģentu. Tomēr, kā koncerta ievadrunā pastāstīja pats mākslinieks, – neticiet visam, ko runā un raksta internetā –, jo viņš nav nedz pārdevis savu māju jeb pili, nedz arī grasās to darīt – tās uzturēšanai joprojām tiek tērēti milzu līdzekļi. Tomēr savu nostāju pret karu un Krievijas vardarbību viņš joprojām pauž skaļi un atklāti.

Koncerta ievadā, apsveicot Latvijas iedzīvotājus ar jauno prezidentu, kurš noglāstījis kaķīti un apmeklēja govju fermu, viņš meklēja salīdzinājumus ar Ameriku un Krieviju, ironizējot par savas valsts galvu un sakot, ka amerikāņi nevar atcerēties visus savus prezidentus, bet krievi – aizmirst. Un tieši tā arī pats bērnbībā esot iedomājies prezidenta amata pienākumus, kas saistītos ar kaķu glāstīšanu un govju fermām. Tā, protams, bija labsirdīga pasmiešanās par lietām un notikumiem, ko pamana vienkāršie iedzīvotāji un par ko raksta žurnālisti internetā. Šādi komiķis ne tikai parodēja dažādus presē skaļi apspriestus notikumus, kas saistās ar Krievijas šovbiznesa zvaigžņu ikdienu, piemēram, kādas slavenības neveiksmīgo dibena plastisko operāciju, jo viņa, redz, esot vēlējusies brazīliešu dibenu, bet viņai tāds neesot uztaisīts. M.Galkins atzina, ka viņam arvien grūtāk kļūst parodēt jaunus talantus, jo viņi paši par sevi jau ir pateikuši visu. Tā arī par šo plastisko operāciju kāds asprātīgs lasītājs internetā pēc raksta izlasīšanas esot komentējis, – kā tad operācija neesot veiksmīga, tā esot pat ļoti veiksmīga –, lai viņa uz sevi paskatoties no priekšas!

Jā, par šovmeņa jokiem, kā atzina arī pats Galkins, ne viens vien krievzemē esot apvainojies. Tomēr jāteic, viss nav tik viennozīmīgs, jo viņš jau šo joku būtību neizdomā, bet noskata no rakstiem interneta vietnēs, ko nereti publicē pašas “zvaigznes” savos ierakstos, vai noklausās no “zvaigžņu” dziesmās ietvertajiem vārdiem. Māksliniekam ļoti patik parodēt dažādas slavenības, un arī 13.augusta koncertā

Koncerta noslēgumā. Izskanot pēdējiem mūzikas akordiem un iedegoties gaismai zālē, skatītāji no sirds aplaudēja māksliniekam un steidzās arī iemūžināt kādu mirkli, jo beidzot to varēja darīt! Paldies par foto manam draugam Dainim Maslovskim, ar kuru kopā es, Skaidrīte Gugāne, devos uz šo lielisko pasākumu un klātienē varējām izbaudīt pasaulslavenās zvaigznes – komiķa Maksima Galkina – lielisko uzstāšanos.

Foto - no personīgā arhīva

“Gorā” varēja dzirdēt pasaulslavenu mūziķu (kā Elvis Preslijs, Tina Tērner, Viktors Cojs, Žanna Aguzova, Laima Vaikule, Alla Pugačova, Džo Dasēns u.c.) hitus, ko M.Galkins bija savirknējis popūrijā un izpildīja klātesošajiem. Tāpat viņš atklāja, ka viņam ļoti patīk divas grupas – “Brainstorm” un “Prāta vētra”, kā arī atsevišķi vēl pats mūziķis Renārs Kaupers, un izpildīja viņa dziesmu “Plaukstas lieluma pavasaris”. Jā, jā, jūs pareizi sapratāt, mākslinieks ne tikai dziedāja popūriju dažādās valodās – katras konkrētās dziesmas oriģinālvalodā – un visa koncerta laikā runāja lielākoties, protams, krieviski, bet netrūka arī vārdu, frāžu un pat teikumu latviešu valodā. Tas koncertzālē klātesošos, teiksim, nepārsteidza, jo vairums jau ir redzējuši un dzirdējuši video, kā mākslinieks kopā ar Laimu Vaikuli Rīgā izpilda dziesmu par “Pēdējo lapu”, bet iepriecināja gan! Jo īpaši koncerta apmeklētājiem patika, kad mākslinieks stāstīja par grūtākajiem latviešu valodas vārdiem un to izrunu, jo mūsu valodā vārdi esot jāizrunā ļoti mīksti. Piemēram, krievu valodā vārds ‘vzjatka’ izsaka visu jau pēc skaņas vien, bet latviešu valodā šī vārda tulkojums ar nozīmi ‘kukulis’ izklausoties tik mīļi, – nu kā gan lai tādu pašvaldību amatpersonas nepieņemtu?! Joks, protams, izdevās godam! Tas pierāda arī viņa mākslas cienītājiem jau zināmo, – Maksima Galkina joki trāpa tieši mērķi un nevainojami atdarina izvēlēto varoņu raksturīgākās īpašības, intonāciju un pat mīmiku.

Šī koncertturneja, kurā M.Galkins devās pie Latvijas klausītājiem dažādos novados, bija jauna un balstījās uz dziesmām un parodijām, kā arī aktuālāko politisko situāciju

pasaulē. Kā atzina pats mākslinieks, viņam nepatīk atkārtot pagājušo gadu koncertos runāto un stāstīto, tāpēc ik gadu gatavo jaunu programmu, kas nebūt nav viegli. Viegli esot mūziķiem, kuri varot atbraukt un uzstāties vairākus gadu desmitus ar vienām un tām pašām dziesmām, un kuras cilvēki jau zina no galvas. Un kā gan lai nezinātu, ja daži pat speciāli savās dziesmās ik rindiņu atkārtos vairākas reizes, piemēram, visiem zināmo: “*Veter s morja dul, veter s morja dul, / Naganjal bedu, naganjal bedu. / I skazal ti mnje, i skazal ti mnje: / Bolshe ne pridu, bolshe ne pridu.*” Šādi, ik rindu atkārtojot divas reizes, to neiegaumētu tikai vislielākais muļķis. Šī, protams, atkal bija parodija mākslinieka virtuozajā izpildījumā, kas, tāpat kā citas koncerta laikā, bija milzīgs smieklu un emociju vulkāns un sniedza pozitīvu enerģijas lādiņu ne tikai turpmākajam vakaram, bet arī vēl daudzām dienām.

Pasākuma laikā nebija atļauta ne fotografēšana, ne filmēšana, un to ļoti citīgi uzmanīja neskaitāmi apsardzes darbinieki, tomēr bija kāda sieviete, kura iemūžināja spilgtākos koncerta kadrus gan video, gan foto. Kā atklāja pats mākslinieks, tā esot viņa “Instagram” konta veidotāja, kura pēc tam ieliek isus apskatus no katra pasākuma. Dienu pēc šī pasākuma, respektīvi jau 14.augustā, Maksima Galkina “Instagram” profilā varējām redzēt koncerta noslēguma video un lasīt paša autora vārdus: “Paldies, mani dārgie skatītāji Rēzeknē! Mūsu tikšanās jau kļuvušas par jauku tradīciju! Dievinu “Gora” zāli un jūs visus!” Skaidrības labad jāpiebilst, ka šī jau bija piektā mākslinieka viesošanās Rēzeknē, “Gorā”, un, cerams, ne pēdējā!

Pateicības vārdi

Ikvienam ir iespēja īsi un konkrēti pateikt paldies kādam labvēlim, sponsoram, atbalstītājam, palīgām. Dārgi tas nemaksās - tikai 5 eiro par 28 vārdiem. Jo šie ir “Pateicības vārdi”.

Sirsnīgs paldies radiem, draugiem, klasesbiedriem, kolēģiem, kaimiņiem, Baltinavas vidusskolas kolektīvam, visiem par atbalstu un līdzjūtības vārdiem, atvadoties no **Nikolaja Petrova.** CIENĀ, MEITAS UN SIEVA

Pērk

Godīga samaksa par mežu īpašumu, izcirtumiem, jaunaudzēm, sākot no 3000 eiro par ha. Tālr. 29246569, 20260678.

Mežu, izgrieztu mežu zemi. Tālr. 26678123.

Nopirks mežu ar zemi vai lauku viensētu. Tālr. 26157008.

Pārdod

Pārdod labu, skaldītu malku. Ātra piegāde. Tālr. 26425960.

Skaldīta malka. Cena 40 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā. Tālr. 25543700.

Pārdod grieztu, skaldītu malku. Tālr. 29196108.

Pārdod jaunas, lietotas vasaras, M+S riepas. Tālr. 28333993.

Pārdod metāla jumtus un notek sistēmas no ražotāja. Cena no 6,50 EUR/m². Tālr. 28382940.

Metāla jumta segumi par labām cenām. Piegāde, uzstādīšana. Tālr. 26360938.

Pārdod Ford Fiesta, 2009.g., 1.4 D, TA 07.2024. Tālr. 28235483.

Pārdod Audi A6, 2000.g., 2.4, benzīns-gāze, EUR 1150. Tālr. 28368857.

Pārdod automašīnu Niva. Tālr. 29366615.

Dažādi

LOGI, DURVIS. Tālr. 26343039.

Zāles pļaušana, zāles smalcināšana. Tālr. 26512307.

Pļauj, smalcina. Tālr. 29154177.

Spiež, karsē, iepakoj ābolu sulu Kubulos. Tālr. 27004732.

Smilts, grants (betonēšanai), šķembas dažādu frakciju. Ceļu remonts. Tālr. 29208179.

Siltinām mājas ar ekovati, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

Dūmvadu, dabīgo ventilāciju, apkures ierīču, dūmeju apsekošana, tīrīšana, remonts, izgatavošana, mūrēšana, oderēšana, uzstādīšana. Logu, durvju montāža. Telpu remontdarbi, Dūmu detektorī. Tālr. 22363236, 20404400.

Pateicība

Sirsnīgs paldies priesterim Filipam Davidovičam, ērģelniekam Haraldam, Janīnai, apbedīšanas firmai “Ritums”, Inesei un Veltai par garšīgo atvadu mielastu. Paldies radiem, draugiem, kaimiņiem, klasesbiedriem, bijušajām kolēģēm: Ievai, Verai, Irai. Īpašs paldies Oskara Rēvalda ģimenei, Pētera krustmeiņam Leonidai un Lūcijai. Mijš paldies visiem, visiem, kuri bija ar mums domās un klātienē, pavadot **Pēteri Pužuli** mūžības ceļā.

MĀSA AR ĢIMENI

Pārliecinies, vai abonēji Vaduguni turpmākajiem mēnešiem!

Mežs un mototehnika. Vai un kur drīkst?

Uztraucas par izbraukāto zemsedzi Sitas mežā

Meži ir Latvijas lielākā dabas bagātība, kuri klāj teju pusi mūsu valsts teritorijas. To sniegtās iespējas – īpaši siltajos vasaras mēnešos – izmanto arī liels skaits iedzīvotāju, uz mežu dodoties ne tikai ogot un sēņot, bet arī nodarboties ar sportiskām aktivitātēm un vienkārši pavadīt brīvo laiku.

Par redzēto ļoti pārdzīvo

Sarp atpūtniekiem ir arī cilvēki, kuri mežu teritorijās dodas izbraucienos ar motocikliem un kvadracikliem. Tas nav aizliegts, ja vien tiek ievēroti noteikumi, kuri regulē atrašanos un pārvietošanos mežā. Tikmēr laikraksta "Vaduguns" redakcijā vērsās lasītājs, kurš, sēņojot Sitas mežā, ievērojis, ka tur jaunieši izveidojuši improvizētu mototrasī, pa kuru pārvietojas ar motocikliem (attēlā). Turklāt ar dzelzs rumakiem tiek *rauts vaļā* nevis vietās, kur ir speciāli izveidoti meža ceļi vai dabiskas brauktuves, bet tieši pa meža zemsedzi. "Divus, trīs gadus šajā vietā bija miers un tur ar motocikliem neviens nebraukāja. Tagad viss atkal atsācies no jauna. Jāsaka godīgi, – man par redzēto *asiņo sirds* un par to ļoti pārdzīvoju. Tur atrodas fantastiski skaisti meža pakalni, bet tie, rupji runājot, ar mototehniku tiek vienkārši *izjāti*. Kādā no reizēm pie trīs jauniešiem, kuri uz turieni bija atbraukuši ar motocikliem, piegāju klāt un par šādu rīcību aizrādīju, un viņus pakaunināju. Neko neteica... Turklāt, domājams, šādi mežu izbraukāšanas gadījumi notiek arī citviet Latvijā. Tādējādi taču tiek postīta daba! Kā pret šādu rīcību attiecas "Latvijas valsts meži"?" jautā lasītājs.

Izbraukātajā vietā – mikroliegums

Jāpiebilst, ka temats par motobraucējiem un mežiem vienmēr bijis aktuāls, par ko līdz šim rakstīts gan medijos, gan arī notikušas dažādas publiskas diskusijas. Piemēram, 2020.gadā Biķernieku kompleksajā sporta bāzē notika diskusija "Par saudzīgu mototransporta pārvietošanos Latvijas mežu ceļos", kurā tikās VAS "Ceļu satiksmes drošības direkcija", Latvijas Motokluba asociācijas, Latvijas Motosporta federācijas, AS "Latvijas Valsts meži", SIA "Rīgas meži", Valsts mežu dienesta, Valsts policijas un Valsts vides dienesta pārstāvji. Diskusiju rīkoja saistībā ar tolaik sabiedrībā plašu rezonansi radījušo motobraucēju plosīšanos valsts mežos, Ložmetējkalnā izbraukātajām strēlnieku cīņu vietām, vietējo iedzīvotāju izliktajiem šķēršļiem motobraucējiem un Madonas novadā bojāgājušo kvadracikla vadītāju, kurš guva nāvējošas traumas, iebraucot pār ceļu novilkto trossē.

AS "Latvijas valsts meži" Ziemeļlatgales reģiona meža apsaimniekošanas plānošanas vadītājs ALDIS LAGANOVSKIS sarunā ar laikraksta "Vaduguns" žurnālistu pastāstīja, ka lasītāja minētā vieta atrodas Sitas meža 49.kvartālā, kur ir mikroliegums. Kā zināms, mikroliegumi ir teritorijas, kas tiek noteiktas, lai nodrošinātu īpaši aizsargājamas sugas vai biotopa aizsardzību. Līdz ar to šajā vietā atļauts pastaigāties, ogot vai sēņot, bet aizliegta jebkāda mežsaimnieciskā darbība, tajā skaitā motorizēta pārvietošanās ārpus ceļiem. "Sitas meža 49.kvartālā atrodas aizsargājami biotopi – veci vai dabiski boreāli meži un ķērpjiem bagāti priežu meži, kā arī mikroliegums un buferzona, kuri noteikti, jo tur atrodas medņu apdzīvota teritorija. Tādēļ arī "Latvijas valsts meži" tur neveic nekādu saimniecisko darbību un medņu mikrolieguma buferzonā pavasarī un vasarā jāievēro termiņa ierobežojums, kurā aizliegts trokšņot. Jāatceras arī Meža likuma 5.pants, kas, runājot konkrēti par transportlīdzekļiem, nosaka, ka tos atļauts lietot, tikai pārvietojoties pa ceļiem un dabiskām brauktuvēm, izņemot pārvietošanos meža, valsts aizsardzības vai sabiedrības drošības uzdevumu un meža apsaimniekošanas darbu veikšanai, to saskaņojot ar meža īpašnieku vai tiesisko valdītāju. Tas nozīmē, ka motorizēta pārvietošanās mežā tajās vietās, kur nav ceļu un dabisku brauktuvju, aizliegta jau no likuma viedokļa, nemaz nerunājot par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām," skaidro

Foto - A.Krisanovs

Izbraukātais posms Sitas mežā. AS "Latvijas valsts meži" atgādina, - iedzīvotājiem ir tiesības uzturēties un brīvi pārvietoties mežā, taču vienlaikus jābūt atbildīgiem pret dabu un tur izveidoto infrastruktūru, kā arī jāievēro savstarpēja cieņa, lai netraucētu citus meža apmeklētājus.

speciālists.

Jautāts, ko īsti nozīmē jēdziens 'dabiskā brauktuve', A.Laganovskis skaidro, ka tā ir ne vairāk kā četrus metrus plata neizbūvēta brauktuve meža apsaimniekošanas un aizsardzības (piemēram, ugunsdzēsības) vajadzībām. Daļu motobraukšanas entuziastu šis jēdziens gan mulšina, jo motobraucējiem šķiet, ka dabā tā var būt arī šaura iebraukta taciņa. "Latvijas valsts meži" skaidro, - dabā dabiskā brauktuve ir no 2,5 līdz 4 metriem plata iebraukta vieta, kas izmantojama meža apsaimniekošanai tikai optimālos mitruma apstākļos un meža aizsardzības funkciju veikšanai. Motociklistu iebrauktās takas nav dabiskās brauktuves.

Izstrādāti labas uzvedības noteikumi

Papildus visam iepriekš minētajam, "Latvijas valsts meži" izstrādājuši arī labas uzvedības noteikumus, kas pieejami uzņēmuma interneta mājaslapā www.lvm.lv un kuros izdalīta arī atsevišķa sadaļa "Pārvietošanās ar motorizētajiem transportlīdzekļiem". Tā ir plaša, uzskatāma un ļoti noderīga informācija ikvienam, kuri dodas mežā. Noteikumos arī ļoti precīzi un ar ilustratīviem piemēriem atrunāts, kur atļauts un kur aizliegts pārvietoties ar motorizētiem transportlīdzekļiem. "Motobraucējs, kurš

mežā, it īpaši mikroliegumā, ar motorizētu transportlīdzekli pārvietojas ārpus ceļiem un dabiskām brauktuvēm, bieži vien neapzinās, kādu postu var nodarīt dabai. Tādējādi var iznīcināt dzīvies vidi gan retai augu sugai, gan arī dzīvai radībai. Aizliegtās vietās, mežā braucot ar transportlīdzekļiem, palielinās arī ugunsbīstamības risks, jo sūnas un ķērpji mēdz ieķerties izplūdes gāzu sistēmās vai motora nodalījumā, izraisot ugunslietas. Braucot uz Sitas mežu arī ievēroju, ka šeit ir ļoti daudz ogotāju un sēņotāju. Tādēļ svarīgi atgādināt zelta vārdus: "Ko uz mežu atnesi, to arī aiznes prom!" Diemžēl ir daļa sabiedrības, kas turpina piekopt ne tās labākās tradīcijas

Sugu un biotopu aizsardzības pārkāpumu gadījumos paredzēti arī administratīvie sodi. Piemēram, par normatīvajos aktos noteikto īpaši aizsargājamo sugu dzīvnieku, tajā skaitā putnu un zivju, un īpaši aizsargājamo sugu augu, sēņu un ķērpju, kā arī īpaši aizsargājamo biotopu aizsardzības un izmantošanas prasību pārkāpšanu fiziskai personai piemēro brīdinājumu vai naudas sodu no 3 līdz 200 naudas soda vienībām (no 15 līdz 1000 eiro), bet juridiskai personai — no 14 līdz 350 naudas soda vienībām (no 70 līdz 1750 eiro).

un mežus piesārņo. Tādēļ "Latvijas valsts meži" regulāri rīko akcijas, no meža izved atkritumus un sabiedrībai stāsta, ka tā rīkoties nedrīkst, jo vēlamies, lai mūsu māja būtu tīra un skaista," cilvēkiem būt atbildīgiem aicina meža speciālists.

Redzi pārkāpumu? Ziņo!

Noslēgumā A.Laganovskis piebilst, - ja iedzīvotāji ievēro, ka mežā tiek pārkāpti noteikumi un, kā šajā gadījumā, ar transportlīdzekļiem notiek pārvietošanās aizliegtā vietā, Balvu novada iedzīvotāji par to var ziņot Balvu iecirkņa mežkopim Jānim Jankavam (tel.nr.: 26576422). Tālāk informācija tiks nodota "Latvijas valsts mežu" Drošības un kontroles daļas darbiniekiem. "Tāpat par nelikumībām var ziņot policijai, kas pēc saņemtā iesnieguma noteikti vērsīsies arī pie mums. Jāmin, ka atsevišķos reģionos izveidotas pastāvīgas braukšanas trases, kuras motobraucēji droši var izmantot. Runājot konkrēti par Sitas mežu, pavisam netālu no minētā 49.kvartāla atrodas privātpašniekam piederošs karjers, kuru, cik zināms, arī izmanto motobraucēji. Tādēļ, ja motobraucējs sazinās un vienojas ar karjera īpašnieku, iespējams, braukšanai var izmantot šo vietu. Tikmēr "Latvijas valsts meži" kategoriski neatbalsta mežā neatļautas darbības, tajā skaitā pārvietošanos ar transportlīdzekļiem mikroliegumā. Jebkurā sfērā pastāv zināmi noteikumi, kuri jāievēro. Tādēļ ir ļoti svarīgi sabiedrību izglītot un mācīties kopā, jo viss atkarīgs no cilvēku informētības un izpratnes," uzsver AS "Latvijas valsts meži" Ziemeļlatgales reģiona meža apsaimniekošanas plānošanas vadītājs A.Laganovskis.

AS "Latvijas valsts meži" izveidojuši bezmaksas lietotni "LVM GEO Mobile", kurā, pateicoties vienkopus pieejamajam plašajam karšu un datu klāstam, var ērti orientēties dabā, kā arī meklēt un identificēt objektus. Lietotnes pamatā ir jau iepriekš sagatavots kartogrāfiskais materiāls, kuru var izmantot gan tiešsaistē, gan lejupielādēt datus izmantošanai bezsaistē. Mobilajā aplikācijā, kas īpaši būtiski šajā gadījumā, var identificēt arī īpaši aizsargājamās dabas teritorijas. Tādēļ pirms došanās mežā ar mototehniku, sēņojot vai ogojot ir ļoti vērtīgi šo lietotni lejupielādēt un pārlicināties, vai vietā, kur plānojat pārvietoties, nav, piemēram, mikroliegums, uz ko attiecas īpaši nosacījumi. Aplikācija palīdzēs arī neapmaldīties mežā. "Ja cilvēks ar transportlīdzekli vēlas pārvietoties pa mežu, ir jāapzinās risks. Viena lieta ir braukt ārpus aizsargājamas dabas teritorijas, ko arī nav atļauts darīt tam nepiemērotās vietās. Tikmēr pavisam kas cits ir braukt tieši mikroliegumā, kad dabai var nodarīt vēl lielāku skādi, kas var būt neatgriezeniska," uzsver AS "Latvijas valsts meži" Ziemeļlatgales reģiona meža apsaimniekošanas plānošanas vadītājs Aldis Laganovskis.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

